

soner, som havde Ret til Slavernes Arbeide.

Med Lit. a bemærkes Følgende: Rettigheden til Lærlingernes Arbeidstid, der udgjorde 45 Timer om Ugen til Fordeel for Herren, kunde overdrages til Andre, og Lærlingerne skulde underholdes overeensstemmende med de i vedkommende Colonier gjældende Reglementer om Føde, Beklædning, Bolig, Lægehjælp o.s.v. Saafremt der skulde overlades Lærlingerne et Stykke Jord til Dyrkning istedetfor Rationer, maatte dets Størrelse og Beliggenhed bestemmes efter de paa Stedet gjældende Regler, og Tiden til at dyrke denne Jord maatte indrømmes Lærlingen ud af det Timeantal, hvorover Herren ellers havde at raade. Lærlingerne vare ikke forpligtede til at arbejde om Søndagen uden ved nopsættelige Arbeider og maatte navnlig ikke forhindres i at bivaane Guds-tjenesten. Bemyndigelse til at straffe Lærlingerne tilkom ifkun de gagerede Fredsdommere (Stipendiary magistrates), dog at disse ikke maatte lade Fruentimmer tildele Straf med Pidsk eller anden corporlig Revselse.

Med Nærmelse af Terminen af 1ste August 1838 viste der sig imidlertid en saa betydelig Gjæring mellem Landnegrene, hvis Læretid endnu skulde vare 2 Aar, at vedkommende Autoriteter, opfordrede ved den fra flere Sider i saa Henseende stærkt udtalte offentlige Mening, besluttede sig til at afforte Læretiden

for Landnegrene, og denne ophørte saaledes for samtlige engelske Negre den 1ste August 1838.

Med Lit. b bemærkes, at der skulde udnævnes Commissarier til at foretage Fordelingen af det ovenmeldte Beløb; disse havde blandt Andet, efter anstillede Undersøgelser, at gjøre Forslag til almindelige Reglementer for Erstatningssummens rette Uddeling mellem de dertil Berettigede, og skulde disse Reglementer forelægges Kongen i hans Statsraad Statsfastelse. Det var derhos Commissarierne paa-lagt at afgjøre, hvor stor en Deel af Summen der skulde tilfalde hver enkelt Coloni, og skulde saadant bestemmes efter:

- 1) det hele Antal Slaver, som fandtes i Colonien, og
- 2) Salgsprisen paa Slaver i de 8 Aar, som gik forud for 1ste Januar 1834, af hvilken en Middelpriis skulde udtrages. Med denne Middelpriis skulde Antallet af Slaverne multipliceres, og i Forhold til hvad saaledes vilde udkomme, skulde de 20 Millioner Pund Sterling fordeles mellem 19 engelske Colonier.

Ifølge hvad Montgomery Martin har gjennem Trykken bekendtgjort om Antallet af Slaver i de enkelte Colonier, deres Gjennemsnitsværdi og Gjennemsnitserstatningen for hvert Hoved, saa vise disse Forhold sig paa følgende Maade:

Coloniernes Navne.	Antal af Slaver.	Gjennemsnitsværdi pr. Hoved.			Gjennemsnitserstatning pr. Hoved.		
		Lst.	sh.	d.	Lst.	sh.	d.
Bermuda	4,203	27	4	11 ³ / ₄	12	10	5
Bahamas	9,705	29	18	9 ³ / ₄	12	14	4 ³ / ₄
Jamaica	311,692	44	15	2 ¹ / ₄	19	15	4 ³ / ₄
Honduras	1,920	120	4	7 ¹ / ₂	53	6	9 ¹ / ₂
Virginiske Øer	5,192	31	16	1 ³ / ₄	14	2	10 ³ / ₄
Antigua	29,537	32	12	10 ¹ / ₂	14	12	3
Montserratt	6,355	36	17	10 ³ / ₄	16	3	6 ³ / ₄
Nevis	8,722	39	3	11 ³ / ₄	17	2	7 ¹ / ₄
St. Christopher	20,660	36	6	10 ¹ / ₄	16	13	5 ¹ / ₂
Dominica	14,384	43	8	7 ¹ / ₂	19	8	9 ¹ / ₄
Barbados	82,807	47	1	3 ¹ / ₂	20	13	8 ³ / ₄
Grenada	23,536	59	6	"	26	1	4 ³ / ₄
St. Vincent	22,997	58	6	8	26	10	7 ³ / ₄